

Amb el pretexte de que hi havia estat d'excepció, el General Francisco Franco es va sublevar contra la República.

"LOS ESTADOS DE EXCEPCION Y ALARMA SOLO SIRVEN PARA AMORDAZAR AL PUEBLO Y QUE ESPAÑA IGNORE LO QUE SUCEDE FUERA DE LAS PUERTAS DE SUS VILLAS Y CIUDADES, ASI COMO PARA ENCARCELAR A LOS PRETENDIDOS ADVERSARIOS POLITICOS.

FRANCISCO FRANCO"

Fou invocant l'existència de l'estat d'excepció, que el Comandant General de Canàries, Francisco Franco sublevà l'exèrcit contra la República legalment constituïda i el seu Govern democràticament elegit, firmant una proclama el dia 18 de juliol del 1.936, en la qual es contenen els conceptes expressats.

Ara, trenta anys després, en el Boletín Oficial del Estado del dia 25 de gener aparegué un Decreto-Ley que diu:

"ARTICULO 1º: DURANTE EL PLAZO DE TRES MESES, CONTADOS DESDE LA PUBLICACION DEL PRESENTE DECRETO-LEY, SE DECLARA EL ESTADO DE EXCEPCION EN TODO EL TERRITORIO NACIONAL... ASI LO DISPONGO POR EL PRESENTE DECRETO-LEY DADO EN MADRID A 24 de ENERO DE 1969.

FRANCISCO FRANCO"

=====

Ens arriba la notícia de que els mariners del "DEDALO" (l'unitat més important de la Marina de Guerra), situat a Rota, fa tres setmanes es varen amotinar per protestar pel menjar insuficient, els maltractes i la dificultat en l'obtenció de permisos. Els amotinats s'apoderaren totalment del vaixell. Les autoritats mobilitzaren immediatament dos batallons d'infanteria de marina i en camions els varen traslladar al moll per intervenir contra els mariners amotinats. En arribar el primer camió, els soldats es negaren a baixar i els altres camions van seguir la mateixa actitud. Davant aquesta situació, l'almirall arribà molt nerviós cridant: "estos oficiales están locos" ... "ahora no podemos tener llos", agafà el megàfon i es dirigí als mariners, proment resoldre totes les seves peticions sense cap represàlia. Han passat tres setmanes ha millorat el menjar, es concedeixen més permisos, i no s'han produït represàlies contra ningú.

El 29 de gener, el Rector de la Universitat de Barcelona va comunicar als Degans de les diverses Facultats les normes a seguir en les Universitats per ordre del Ministre d'Educació i Ciència, durant l'estat d'excepció, normes que es resumeixen en declarar que l'única autoritat a la universitat serà la governativa i que els càrrecs acadèmics han de posar-se incondicionalment al seu servei.

A l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, 34 Professors han signat una carta en la que exposen la decisió de respectar els acords presos en una reunió del 17 de gener sobre reestructuració dels òrgans de govern i de gestió de l'Escola, i que mentre aquests acords no es duguin a la pràctica es mantindran a l'espectativa, i que en cas de no resoldre's positivament la situació aniran a la dimissió o a la vaga acadèmica.

3070
A l'Empresa SIEMENS (Cornellà, més de 1.500 obrers) s'ha aconseguit l'augment d'un 14% en un nou Conveni Col·lectiu després de sis setmanes de lluita. Com indicavem a l'anterior Full d'informació, només l'unitat i la lluita resolta dels treballadors pot fer desaparèixer les lleis, normes, límits salarials i altres "ordres constituits". Per això considerem il·lustratiu referir breument com els treballadors de SIEMENS han pogut trancar el límit del 5,9%: - Assemblees al pati de l'Empresa per discutir els termes de les negociacions del Conveni. A la primera hi assistiren uns sis-cents obrers, a la segona més de mil. - El dia 20 de gener, en vista de la negativa de l'empresa a acceptar les reivindicacions dels treballadors, començà el boicot de les hores extres. L'empresa accepta discutir amb els representants obrers. - Les negociacions són seguides i discutides en assemblees. Es decideix començar el treball lent. La producció es redueix al 50%. - L'empresa accepta l'augment d'un 14% més altres millores: revisió automàtica anual del salari conforme l'augment del cost de la vida, 100% del salari real en cas de malaltia, etc.

El dia 11 de març a la una del migdia, estudiants de l'Universitat de Barcelona realitzen una manifestació llampec a la Plaça del Centre de Sants en protesta contra l'estat d'excepció. El dia 14 n'hi hagué una altre al barri "Onésimo Redondo" de Hospitalet.

Guinea Equatorial.- La premsa oficial ha procurat escamotejar el conflicte sorgit entre el Govern espanyol i el Govern guineà. La premsa estrangera, però, informa d'alguns fets que creiem interessant consignar: - La Guardia Civil espanyola es troba recluida als cuartels, i el Govern de Guinea ha demanat que les forces espanyoles siguin substituïdes per els "Cascos Blancs" de la ONU. (La Guardia Civil s'havia destacat per la seva brutalitat en la repressió contra els nadius). - L'ambaixador espanyol a Guinea ha estat declarat persona no grata pel Govern guineà. - Àtanasio Ndongo, que intentà el fracassat cop d'estat contra el Govern guineà havia estat el candidat franquista a les eleccions presidencials. Sembla clara l'intervenció de l'ambaixada espanyola en la preparació d'aquest aixecament fracassat, així com el suport amb que comptava Ndongo per part del concessionaris espanyols a Guinea (Carrero Blanco posseïx una de les concessions més importants a Guinea). - El Govern espanyol ha denegat el permís de sortida a quatre periodistes invitats personalment pel President de Guinea. Un d'aquests periodistes José Antonio Novais, fou detingut a Madrid el 6 de març.

Manel Pujades, llicenciat en Dret, fou detingut el 17 de març per membres de la Brigada Político-Social, a l'Editorial Salvat, mentre estava treballant.

Van arribant detalls de les tortures que són sotmesos els detinguts. L'estudiant Farifas declarà durante quatre dies seguits, dret i ommanillat. L'apallissaven continuament, a cops de puny primer i després amb una porra de goma. Els cops anaven dirigits al pit, l'estómac i els testicles. Passà 22 dies a Jefatura i va fer la vaga de la fam durant tres dies. Una vegada es va llençar contra el radiador, de cap, i una altra vegada ho intentà i varen impedir-li-ho subjectant-lo. Té el ventre inflat i el pit i el testicles completament morats. També té sonyals al front. L'interrogatori el portava l'inspector David Peña Alvarez, i altres. Al mateix temps que ell era també a Jefatura la seva promesa Mª Assumpció Pi, a la que maltractaren igualment.

El sacerdot Mariano Gamo, vicari de Moratalaz (Madrid) i un dels 1.500 signants del document sobre les tortures, fou detingut el 31 de gener. Retingut més de 10 dies a la Direcció General de Seguretat, no se li va permetre que s'entrevistés amb l'Abat de Montserrat, Dom Cassià Just, ni amb el Bisbe d'Àvila Maximino Romero de Lema que es personaren per tal d'interessar-se per la seva situació.

El dia 9 de febrer a l'església de Moratalaz va ésser agredit el sacerdot Carlos Jiménez de Parga quan acabava de celebrar una missa a l'intenció del Padre Gamo.